در «کلیک» بخوانید

کاربران گرفتار در باتلاق محتوا

گفت‌وگو با نجمه جودکی، بازیگر سریال «نوار زرد»

بازیگری از اجرا سخت‌تر است

جام جم

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

www.jamejamdaily.ir

یکشنبه ۱ اسفند ۱۴۰۰ | ۱۸ رجب ۱۴۴۳ | ۲۰ صفحه | سال بیست‌ودوم - شماره ۶۱۶۰ | استان تهران و البرز ۳۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۲۵۰۰ تومان | Sunday - February 20, 2022

۶

امروز نماد استقلال و پرسپولیس وارد فرابورس می‌شود؛ اتفاقی که پس از چند دهه، خصوصی‌سازی این دو باشگاه را وارد مرحله عملیاتی می‌کند

سرخابی‌ها بالاخره خصوصی می‌شوند؟

۳

ویژه‌ها

بیانیه سیاسی کنگره چه کارکردی در تضمین آمریکا در برجام دارد؟

گذار از برجام ۹۴ به توافق ۱۴۰۰

گیم‌اُور شدن طرف مقابل در مذاکرات با ابتکارات سازنده ایران، شاید کوتاه‌ترین عنوانی باشد که بتوان با آن روند فعلی مذاکرات را توصیف کرد. ایران در این دور از گفت‌وگوهای وین، برای خروج از هرگونه بهانه‌تراشی و بن‌بست‌نمایی طرف مقابل یک بسته پیشنهادی جامع دارد تا اجازه ندهد حفره‌های برجام سال ۹۴ تکرار شود. اتفاقی که با خروج ترامپ از برجام در سه سال پیش رخ داد دقیقا به دلیل همین خلأ بود که صرفا توافق به امضای دولت دموکرات‌ها رسید...

۲

ممنوعیت حجاب در مراکز آموزشی هند خشم میلیون‌ها مسلمان را برانگیخته است

هفتاد و یک ملت علیه مسلمانان

۸

جای خالی آب

آمارها از کسری ۲۴۳ میلیون متر مکعبی ذخایر سدهای پنجگانه استان تهران حکایت دارد

عکس: مهدی پورعرب | فارس

۱۸

بیشتر بخوانید

گفت‌وگو با محمدرضا ترکی، شاعر و استاد دانشگاه تهران درباره ویژگی‌های زبان فارسی

فارسی، زبان قوم خاصی در ایران نیست

۱۰

قاچاق سوخت با خودروهای سواری در هرمزگان تصادفات منجر به مرگ را افزایش داده است

سوخت و سوز در سواری‌های مرگبار

۱۶

میرشاد ماجدی، سرپرست جدید فدراسیون فوتبال از نگرانی‌های این روزهایش می‌گوید

یک گروه مشخص علیه ایران هستند

۱۷

روایت طاهره آشیانی از حضور ۲۰ ساله‌اش در جام جم

«کافه میرداماد» ساعت پنج عصر

۲۰

یادداشت

آزموده را آزمودن خطاست

مجتبی یوسفی

عضو هیات رئیسه مجلس

نقش پارلمان، یکی از موضوعاتی است که مورد توجه قوانین اساسی همه کشورهاست. چون مجالس تشکیل‌شده از نمایندگان مردم است و احزاب و نگاه‌های مختلف سیاسی در آن نقش ایفا می‌کنند، اهتمام بیشتری نسبت به سایر قوا نسبت به منافع ملی دارند. در مجموعه معاهداتی که آمریکا با سایر دولت‌های سیاسی می‌بندد، نقش کنگره بسیار پررنگ است. در قوانین داخلی ایران هم آمده است که هیچ معاهده‌ای با کشورهای خارجی نباید منعقد شود مگر این‌که از فرآیند قانونگذاری بگذرد. طبعا در موضوع برجام، اهمیت موضوع مجلس بیش از گذشته عیان می‌شود. در جریان توافق هسته‌ای نقش مجلس نادیده گرفته شد و به همین علت دقت‌های لازم در بندها و مفاد آن صورت نگرفته بود و به همین واسطه بعد از اتمام دوران ریاست جمهوری اوباما و روی کار آمدن ترامپ، به‌سهولت همه تعهدات طرف‌های غربی و آمریکایی به استناد مصوبه کنگره نادیده گرفته می‌شود و آمریکا از برجام خارج و مجموعه‌ای از تحریم‌ها با عنوان فشار حداکثری علیه جمهوری اسلامی ایران اعمال می‌شود.

در همین ماجرای برجام، افرادی که نگاه متمایل به غرب داشتند و عمدتا در سطح وزارت خارجه و تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای پیشین حضور داشتند، عنوان می‌کردند امضای کری و اوباما سندی مبنی بر پایبندی ایالات متحده به برجام است اما بعد از یک تغییر و تحول سیاسی در آمریکا به راحتی ترامپ از توافق هسته‌ای خارج شد. در زمان اوباما هم که برخی او را پایبند به برجام می‌دانستند نهایت کاری که صورت گرفت تعلیق برخی تحریم‌ها بود. بنابر همین تجربه تلخ، یکی از اقدامات خوب از سوی دولت سیزدهم و تیم مذاکره‌کننده فعلی در جریان گفت‌وگوهای وین، توجه به مصوبه مجلس در خصوص قانون راهبردی لغو تحریم‌ها بود. این قانون باعث شد دست دولت قبلی و فعلی برای مواجه با طرف‌های مقابل بازتر شود. در بند هفتم این قانون دقیقا مسیر راه مشخص شده است. اگر غربی‌ها بدعهدی کردند ایران به‌راحتی به قبل از برجام برمی‌گردد. در ان‌پی‌تی می‌مانیم چون در قوانین جمهوری اسلامی دکترین ایران استفاده از انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای است. ولی در عین حال به تعهدات فراتر از پادمان عمل نخواهیم کرد. هدف از برجام، بهره‌مندی از مزایای اقتصادی آن و بازگشت پول نفت به سفره‌های مردم بود اما با بی‌دقتی تیم مذاکره‌کننده و دل بستن به امضاهای مقامات دولتی آمریکا این اتفاق نیفتاد. دولت سیزدهم در مذاکرات جدید بر مبنای حفظ عزت و کرامت ملت ایران و منافع ملی گام برمی‌دارد. به همین واسطه این نکته از سوی آقای امیرعبداللهیان، وزیر خارجه کشورمان مورد تاکید قرار گرفت که کنگره آمریکا هم باید با صدور بیانیه‌ای سیاسی، پایبندی خود را نسبت به تعهدات صورت گرفته در مذاکرات وین اعلام کند.

درنگ

سلامت روان، قربانی بحران کرونا

دکتر حسن موسوی چلک

رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران

دو سال پیش درست از روزی که ورود ویروس کرونا به کشورمان تایید شد ما با یک بحران تمام عیار روبه رو شدیم که در قرن اخیر منحصر به فرد بود. این بحران با همه بحران‌های قبلی از نظر استراتژی‌های مقابله‌ای تفاوت داشت، چون نسخه‌هایی همچون ماندن در خانه و فاصله‌گذاری اجتماعی برای مصون ماندن از خطرات را تجویز می‌کرد. بحران کرونا با این که در ظاهر یک بحران بهداشتی بود اما همه بخش‌های جامعه از اقتصاد تا فرهنگ و سیاست را نیز تحت تاثیر قرار داد، ضمن این‌که اجتماع را از چند منظر متحول کرد و یک سبک زندگی جدید به وجود آورد.

در حوزه اجتماعی، تاخت و تاز کرونا باعث شد گروه‌های سنی مختلف بدون قید و شرط به گوشی‌های هوشمند و فضای مجازی دسترسی پیدا کنند بدون این‌که کنترلی روی افراد باشد. بحران کرونا در واقع کاری کرد تا اتفاقاتی که باید در ۱۰ سال آینده تجربه‌شان کنیم بسیار زودتر وارد زندگی‌مان شوند، در حالی که نه محیط‌های اداری و آموزشی و نه مردم هیچ‌کدام برای ورود به این مرحله آماده نبودند.

کرونا همچنین نشان داد جامعه ما در برخی حوزه‌ها از جمله تاب‌آوری و مهارت‌های حل مساله ضعف دارد و توانمندی با هم بودن و در کنار هم زیستن را کسب نکرده است. این موضوع را اخبار رسمی که افزایش تنش‌های اجتماعی به‌ویژه تنش‌های خانوادگی را روایت می‌کند، تایید می‌کند. بحران کرونا در عین حال اقتصاد خانواده‌ها را متزلزل کرد و تعطیلی کسب و کارها به‌خصوص در ماه‌های ابتدایی همه‌گیری، زندگی بسیاری از اقشار را تحت تاثیر قرار داد که در این میان آنهاکه بنیه اقتصادی ضعیف‌تری داشتند، وضعیت بدتری پیدا کردند و از تبعات ناشی از بحران کرونا رنج بیشتری بردند.

در دو سال اخیر با وجود همه این اتفاقات، افزایش هزینه‌های زندگی و بالا رفتن هزینه‌های مربوط به درمان و توانبخشی نیز مزید بر علت شد و بخش‌های مختلف جامعه را تحت تاثیر قرار داد. در این دو سال حتی بخش‌های خصوصی اجتماع مثل خیریه‌ها، مراکز نگهداری سالمندان، کلینیک‌ها و مراکز توانبخشی که متکی به کمک‌های نیکوکارانه بودند، زمینگیر شدند. البته در شروع بحران کرونا در کشورمان همبستگی‌های اجتماعی و خانوادگی برای حمایت از افراد آسیب‌دیده به طرز قابل تحسینی شکل گرفت که متاسفانه با طولانی شدن این بحران، این همبستگی‌ها و دستگیری‌ها نیز کمرنگ‌تر شد و اقشاری که پیشتر از این حمایت‌ها بهره‌مند می‌شدند دوباره زیر فشار قرار گرفتند. این شمایی کلی از اتفاقاتی است که در سالگرد دو ساله شدن بحران کرونا در کشورمان باید درباره‌شان حرف زد؛ مجموعه‌ای از مشکلات و نابهنجاری‌ها که آثار منفی زیادی بر جامعه‌مان گذاشته است. افزایش آسیب‌های روانی در جامعه، حاصل شرایطی است که از سر گذرانده‌ایم و به مخاطره افتادن سلامت روان جامعه، تلخ‌ترین دستاوردی است که حاصل شده است.

البته پیش‌بینی می‌شود این وضعیت ادامه پیدا کند و عوارض علاج نشده ناشی از بحران کرونا تا سال‌های آینده نیز در جامعه‌مان ملموس باشد و حتی خودش را در قالب آسیب‌های اجتماعی بروز دهد، مگر این‌که تدبیری اندیشیده شود و برای سلامت روان جامعه نسخه‌های علاج بخش طراحی شود.

نگاه

هیس! سازمان ملل فریاد نمی‌زند

حنیف غفاری

دبیر گروه بین‌الملل

آنچه امروز علیه مسلمانان هند می‌گذرد، نماد محرز نقض حقوق بشر و انسان آزاری محسوب می‌شود. آزار و اذیت زنان مسلمان و ادارسازی آنها به کشف حجاب اجباری توسط هندوهایی که توحش خود را متوجه پیروان آخرین و کامل‌ترین دین الهی کرده‌اند برای هیچ انسان آزاده‌ای در دنیا قابل توجیه و پذیرش نیست.

گفتمان مسموم علیه اقلیت‌ها، به‌خصوص مسلمانان و آزارشان با حمایت حکومتی نژادپرست (حکومت مودی در دهلی نو) به یک تراژدی غمبار و باورنکردنی در هند تبدیل شده است. با این حال گزارش‌هایی که از ایالات مختلف هند در خصوص افزایش تصاعدی ظلم و ستم علیه مسلمانان منتشر می‌شود، سخت آزاردهنده است. حزب بی‌جی‌پی در سایه حمایت‌های پشت‌پرده‌ای که از سوی جریان‌های ملی‌گرای افراطی در غرب و حتی اراضی اشغالی دریافت می‌کند، مشغول ترویج صریح اسلام هراسی در هند است. همگان به یاد دارند که در دوران رئیس جمهوری ترامپ، دولت مودی از کشتار و شکنجه مسلمانان ابایی نداشت تا آنجاکه حتی در قبال ابتلای بسیاری از مسلمانان به کووید-۱۹ و مرگ مظلومانه آنها نیز دولت هند کمترین خدمات درمانی به آنها ارائه نکرد.

امروز وقاحت دولت هند و حزب ملی‌گرای بی جی پی به جایی رسیده که تحصیل دختران را در دانشگاه‌ها منوط به کشف حجاب کرده و سعی در تصویب این اقدام وقیحانه در قالب یک قانون رسمی دارند. آنچه در این میان آزاردهنده‌تر از هر مسأله دیگری به نظر می‌رسد، سکوت سازمان ملل متحد به‌خصوص کمیته حقوق بشر این سازمان به اصطلاح بین‌المللی است. به راستی کمیته حقوق بشر سازمان ملل و شورای امنیت و شخص آنتونیو گوترش، دبیر کل این مجموعه در راستای استیفای حقوق مسلمانان در هند و دیگر نقاط دنیا چه اقدامات مثبتی صورت داده‌اند؟

البته از سازمانی که در برابر زنده سوزاندن کودکان مسلمان در میانمار سکوت می‌کند و حتی جرأت محکوم کردن رژیم سعودی پس از نسل‌کشی هزاران کودک و نوزاد یمنی را به خود نمی‌دهد، جز این نیز انتظار نمی‌رود. در هر حال، امروز در غیاب سازمان‌های پرادعا ولی بی‌عمل بین‌المللی، وظیفه مسلمانان و آزادیخواهان دنیا بسیار سنگین است. سکوت در برابر جنایات دولت هند و حزب بی جی پی، آنها را در استمرار آزار و اذیت مسلمانان و تبدیل آنها به شهروندان درجه چندم وقیح‌تر خواهد ساخت. دیگر زمان آن رسیده که دولت مودی هزینه توحش خود و همراهانش را علیه مسلمانان بپردازد.

دیدگاه

ضرورت اساسی‌سازی حقوق رسانه

سیداحمد حبیب‌نژاد

دانشیار دانشگاه تهران و عضو شورای علمی همایش ملی حقوق و رسانه

رسانه در بستر اجتماع شکل می‌گیرد، در همین بستر رشد می‌کند و تحولاتش نیز همین‌گونه است؛ مانند هر پدیده اجتماعی، رسانه موضوع دانش حقوق قرار می‌گیرد چه آن‌که مهم‌ترین کارکرد این دانش، تنظیم روابط اجتماعی است که رسانه‌ها در عصر حاضر نقشی بزرگ در این روابط به عهده دارند.

از سوی دیگر، قانون اساسی در هر جامعه سیاسی به‌مثابه مهم‌ترین و اصلی‌ترین منبع توزیع قدرت و تضمین حقوق نقشی اصیل در نظم‌دهی روابط متعدد و پیچیده کنشگران در یک جامعه - اعم از کارگزاران حاکمیتی و شهروندان - است و از این‌رو نمی‌تواند نسبت به رسانه موضعی نداشته باشد.

قانون اساسی ما نیز مستقیم و غیرمستقیم رسانه را مورد توجه قرار داده است، چه در مقدمه قانون اساسی با عنوان (وسایل ارتباط جمعی) و چه در بند دوم اصل سوم که بالا بردن سطح آگاهی‌های عمومی را از طریق ابزارهایی مانند رسانه‌ها جزو تعهدات دولت قرار داد و چه در اصل ۱۷۵ در ذیل فصل اختصاصی با عنوان صداوسیما که می‌توان به این فهرست افزود.

این توجه تدوین‌کنندگان قانون اساسی نشان می‌دهد رسانه تنها ابزاری فنی نیست و نمی‌توان با نگاه صرف فنی موضوعات و مسائل رسانه را مورد توجه قرار داد، همچنان که نگاه‌های تک‌بعدی دیگر نیز به موضوعات رسانه‌ای نگاهی ناکارآمد است. رسانه موجودی زنده در جامعه است و به این پدیده زنده باید نگاهی جامع داشت اما نکته مهم در این میان آن است که نگاه قانون اساسی باید در همه این نگاه‌ها مورد توجه قرار بگیرد و این همان نکته‌ای است که با عنوان اساسی‌سازی حقوق رسانه‌ای از آن یاد می‌کنیم. اساسی‌سازی جنبشی اندیشه‌ای است که با هدف حمایت از حقوق و آزادی‌های بنیادین شهروندان و نیز نفوذ مفاهیم حقوق اساسی در دیگر پدیده‌های اجتماعی مطرح شده است و اکنون با مفاهیمی مانند اساسی‌سازی حقوق کار و حقوق اداری و... مواجه هستیم.

خوشبختانه جای امیدواری است که همایش حقوق و رسانه که با همت معاونت حقوقی و امور مجلس صداوسیما با همکاری مراکز علمی و دانشگاهی برگزار می‌شود، بتواند در انجام این رسالت مهم نقش‌آفرینی کند، زیرا همچنان که ابتدای مقدمه قانون اساسی آمده است: «قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مبین نهادهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه ایران بر اساس اصول و ضوابط اسلامی است که انعکاس خواست قلبی امت اسلامی است».

مزایده سراسری شماره ۴۷
«فروش فوق‌العاده املاک و مستغلات»
در استان‌های شمالی کشور
رجوع به صفحه ۸

IMIDRO
سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران
آگهی فراخوان عمومی
ارزیابی کیفی برای انتخاب مشاور
شماره ۲-۱۲-۱۴۰۰-IH
م الف/ ۳۹۶۷ ۱۲۷۹۸۹۱ شرح در صفحه ۳